

KWITNIĄCY (6) *part praes act*

sg *m N* kwitniący (2). ◇ *f I* kwitniącą (1). ◇ *L* kwitniąc(e)j (1). ◇ [V kwitniąc(a).] ◇ [n V kwitniąc(e).] ◇ *pl N subst* kwitniącć (1). ◇ *A subst* kwitniącć (1). ◇ [V *subst* kwitniąc(e).]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.: kwitniejący s.v. kwitnąć.

Wydający kwiat; florens Mącz; floriger Calep (6) : Mącz 131b; iákby pomiészal rózą woniáiącą/ Z fiołki y z lilią/ pozornie kwitniącą. ZawJeft 46; Floriger – Kwitniący [!]. Calep 424b.

Przen: Pomyślnie się rozwijający, wspaniały (3) : Pánno vmyśłu męłkięgo: Krzywdá łzczęścia omylnęgo/ Odćinać kwitniącć látá Nagle ćię zdéymuiąc z światá. ZawJeft 44, 45; [Pozdrowione bądźcie kwitniącćze niaiańneyfze zrzenicze pana Kryfthuśowy Pozdraw A3; Pozdrowiono bądź y błogoflawiono kwitniącćze Sercze zbawiciela me^{go} na krzyżu vmarłe^{go} Pozdraw A6, A6v].

Wyrażenie: »kwitniąca młodość« (1): nim wřzedł ná kázálnicę ledwie fię żjwym bjć zdał: á fkoró mówić poczał/ tákie iáko w kwitniącćej młodości kazánie czynił. SkarŻyw 312.

Cf CZARNOKWIT, KTNĄCY, KWITNĄCY, KWITNIEĆ, [KWITNY]

WG